

ATAB

El Torreón

450

Informació Sindical

28/04/2008

LA VICTORIA DE LOS TRABAJADORES DE SEAT Y LA DE LOS AUTOBUSEROS

El 25 de octubre nos manifestamos en la Torre AGBAR en solidaridad con nuestro secretario Xavier Gumá.

Gracias a las fraternales relaciones de ATAB con otros sindicatos, allí estuvieron los compañeros autobuseros de ACTUB con sus tambores, los compañeros de CGT con sus banderas, de FESISMAS, de CATAC, de la IAC.... Sindicatos combativos y no alineados con el sistema. Todos nos dimos cita esa tarde, y juntos hablamos y coincidimos en la traición a los trabajadores de los que se autodenominan "sindicatos de clase", incapaces de defender los derechos de los trabajadores y plegados a los intereses del capital con el que colaboran descaradamente.

En TMB los compañeros de ACTUB y CGT superaron sus diferentes sensibilidades y se pusieron de acuerdo para movilizar a sus compañeros en unas jornadas de huelga en reivindicación de dos días de descanso en su empresa, reducción de jornada y mantenimiento de sus salarios.

A lo largo de la huelga, los SINDICATOS COLABORACIONISTAS PRO EMPRESARIOS –en adelante SINCOPE - han presionado a la dirección de Transportes de Barcelona para que no accediera a las reivindicaciones de sus propios compañeros, pues ellos les firmaron sus actuales condiciones en el último Convenio. Los SINCOPE han intentado una y otra vez desmovilizar a los conductores, y han actuado de esquirols conduciendo autobuses los días de huelga.

La Dirección de Transportes de Barcelona, una y otra vez ha exigido la presencia de los SINCOPE en las mesas de negociación. Blanco y en botella...

Es justo decir que un buen número de afiliados a los SINCOPE se han dado de baja de estos sindicatos y la mayoría han desoído las presiones de sus dirigentes y han secundado la huelga.

La victoria de los conductores es la victoria de la clase trabajadora. Es la demostración de que los trabajadores podemos movilizarnos por nosotros mismos, podemos plantar cara al poder y a la patronal y mejorar nuestras condiciones de vida y de trabajo.

Esta es la gran lección que nos han dado los compañeros autobuseros con su unidad y su lucha. Cuando en una empresa los SINCOPE renuncian a derechos adquiridos, todos los trabajadores empezamos a perder estos derechos. Cuando en una empresa los trabajadores logran mejorar sus condiciones de trabajo, todos las empezamos a mejorar.

En Barcelona, hace unas semanas fue la lucha de los compañeros de SEAT. La huelga de hambre y las movilizaciones apoyadas por los sindicatos no alineados, ha permitido el reingreso de las víctimas de los pactos firmados por los SINCOPE. Hoy en Valencia y en Madrid hay movimientos de huelga que movilizan a millares de trabajadores, al margen y en contra de los SINCOPE.

La patronal y el poder se lo tendrán que ir mirando. Los trabajadores se empiezan a cansar de estar "representados" por los SINCOPE. Hace tiempo que solo los que aspiran a "sacar algo" les siguen. Ahora se ha dado un paso decisivo. Hoy los trabajadores nos organizamos y movilizamos para mejorar nuestras condiciones de trabajo, económicas y sociales.

En Aguas de Barcelona, en Noviembre de 1985, reemprendimos el camino interrumpido en enero de 1939 con la refundación de ATAB. Otros muchos hicieron lo propio en sindicatos de ámbito de empresa. Hoy ya no somos grupos de resistencia, más o menos guerrilleros. Hoy los trabajadores reemprendemos la marcha. Queda mucho trabajo por hacer. Hemos de superar nuestras propias posiciones aislacionistas, fruto de una necesidad de defensa. Hemos de trabajar decididamente para lograr Cajas de Resistencia comunes, que nos permitan afrontar la presión del capital y del poder.

Quedan luchas abiertas en las que hemos de participar activamente. Hoy el Presidente de la Junta de Personal del Ayuntamiento de Badia del Vallès, nuestro compañero Carlos Castán está despedido por haber tenido la osadía de constituir la sección sindical de CATAC y plantar cara a la gestión de la dirección de personal del Ayuntamiento. Este ayuntamiento no ha aceptado que uno de los SINCOPE haya perdido las elecciones y que los trabajadores se hayan decidido a tener unos representantes combativos.

Es fundamental que a cada represalia demos todos una respuesta solidaria. Es necesario que cada acción en defensa de los derechos de los trabajadores sea secundada por todos.

Recordemos el lema de la lucha de ASERCO:

“Si luchamos podemos perder. Si no lo hacemos estamos perdidos”.

CELEBRA AMB ATAB-USOC EL DIA DEL TREBALL

Us convoquem a la celebració ó del Dia Internacional del treball el proper 1 de maig. Aquesta data és una fita clau per al conjunt del món del treball i el moviment sindical a nivell mundial, però també esdevé una jornada festiva on els sindicalistes tenim una bona oportunitat de retrobar-nos cada any.

Enguany us esperem a la manifestació a Barcelona que USOC ha convocat com a tercera força sindical de Catalunya. La USOC oferirà a tots els assistents al míting final, en acabar la manifestació, un aperitiu gratuït. Ens veiem el proper 1 de maig.

Company/a si vols venir amb nosaltres a la manifestació, si us plau confirma dimarts la teva assistència al telèfon: 93 351 3839

TREBALL DECENT PER UNA SOCIETAT JUSTA I AMB FUTUR

Manifestació a Barcelona
Itinerari: Plaça Universitat-Pl de les Caramelles (Raval)
Horari: 11:45 hores • Metro L1-L2 Pl. Universitat

Míting final
Reconeixement als militants històrics
Aperitiu gratuït

A continuació trobareu el Manifest del 1 de Maig de la Unió Sindical Obrera de Catalunya.

TREBALL DECENT
PER UNA SOCIETAT JUSTA
I AMB FUTUR

El país travessa un moment econòmic delicat. Tots els indicadors mostren l'alentiment de l'economia i evidencien les febleses d'un model de desenvolupament basat en sectors de poc valor afegit, especialment la construcció. Amb ocasió de la commemoració de l'1 de maig de 2007, la USOC llençava l'avertiment que la bonança econòmica amagava un "gegant amb els peus de fang". És evident que no s'han fet bé les coses, l'enorme riquesa que s'ha generat en aquest període no ha repercutit en les classes treballadores que, a més, ara en època de vaques magres n'ha d'assumir els costos.

Són les persones l'eix vertebrador de la societat, i també ho han de ser de les polítiques socioeconòmiques. Com a sindicat confederal, català i autònom reivindiquem el paper central dels treballadors i treballadores com a valor nuclear de les empreses. Assumim el compromís de l'esforç davant les dificultats, exercim la nostra responsabilitat en la viabilitat dels processos de producció industrial i de serveis, però alhora exigim corresponsabilitat en la gestió de les polítiques públiques.

Diverses qüestions demanen una nova perspectiva per tal de garantir el benestar de les persones:

- *Mobilitat.*

La despesa personal i col·lectiva que la nostra societat efectua en termes de mobilitat és insostenible. Les mancances del sistema públic de transport són tantes i des de fa tant de temps que calen polítiques de llarg recorregut que impliquen la construcció de noves infraestructures, el manteniment de les existents, l'aposta per una xarxa radial en tot el territori i tot plegat prioritant la mobilitat quotidiana, és a dir, aquella que ve donada fonamentalment pels desplaçaments a la feina. En l'actualitat, la mobilitat en transport privat és la majoritària, tot i ser cara, poc sostenible –vehicles amb un sol ocupant– i perillosa –accidents als desplaçaments–. Els darrers mesos han estat nefastos per a la mobilitat en transport públic a Catalunya. La USOC aposta per compromisos de país en polítiques de llarga durada basades en la xarxa de ferrocarril, especialment rodalies i regionals.

Manifestació a Barcelona

Itinerari: Plaça Universitat - Pl. de les Caramelles (RAVAL)

Hora: 11.45 hores • Metro: L1-L2 Pl. Universitat

- *Política industrial.*

La globalització econòmica ens aboca a cercar nous sectors productius, a més de reforçar els ja existents. Malgrat els esforços, enguany hem assistit a un nou degoteig de deslocalitzacions productives d'empreses multinacionals instal·lades a Catalunya. Novament, la motivació principal és l'abaratiment de costos, és a dir, la marxa no obeeix ni a manca de competitivitat de les factories catalanes ni, en molts cassos, a la caiguda dels mercats. En aquest context, USOC impulsa l'anomenada "Clàusula Social", una proposta que defensa l'establiment d'una assegurança de responsabilitat civil que doni garanties, als treballadors i treballadores afectades per Expedients de Regulació d'Ocupació per deslocalitzacions productives, del compliment del pla social pactat amb l'empresa i l'Administració.

- *Conciliació.*

L'accés majoritari de la dona al món del treball i les noves formes d'organització familiar han posat de relleu el valor de fer compatible el temps de treball, l'oci i les relacions personals. Aquestes qüestions formen part imprescindible de l'agenda sindical i són un element central del full de ruta de l'aplicació de la nova llei d'igualtat efectiva entre dones i homes. L'articulació dels plans d'igualtat als centres de treball és el mecanisme que tenim la responsabilitat col·lectiva d'impulsar per garantir la màxima de "a igual treball igual salari".

- *Seguretat a la feina.*

El valor de la persona com a eix central de totes les polítiques té la màxima expressió a garantir-ne la salut i seguretat al treball. La xacra de la sinistralitat laboral és manté, un any més, com a assignatura pendent de la nostra activitat industrial i de serveis. Més enllà del compliment de la llei, imprescindible en un estat de dret, cal reclamar al conjunt

del món empresarial un canvi de paradigma. L'aplicació rigorosa de la normativa vigent en aquesta matèria no s'ha d'entendre com a despesa, tot el contrari, és inversió i garantia d'èxit. Nombrosos estudis nacionals i internacionals ho avalen.

Una feina segura és, també, una feina estable. L'ocupació segura és aquella que dona garanties de continuïtat al treballador o treballadora al seu lloc de feina. L'aposta per un treball de qualitat i digne és l'aposta per l'estabilitat i la seguretat en l'ocupació.

Mobilitat, Política Industrial, Conciliació o Salut i Seguretat són perspectives diferents en el camí de la recerca del treball decent generador del progrés col·lectiu i el benestar dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Tot plegat, exigeix, a més de voluntat, esforç i feina, recursos econòmics per garantir la posada en marxa del conjunt de les polítiques abans plantejades.

La negociació del sistema de finançament del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya, prevista per als propers mesos, és una oportunitat única per dotar aquestes polítiques dels mitjans necessaris. La USOC fa una crida al conjunt de la classe política catalana a complir el seu compromís amb la ciutadania en la consecució d'aquests objectius.

Com a sindicalistes, les dones i els homes de la Unió Sindical Obrera continuarem fent la nostra feina en benefici dels treballadors i les treballadores del país. Reiterem el nostre compromís amb motiu de la commemoració de Dia del Treball, alhora que assenyalem l'alta responsabilitat de la classe política catalana a establir les garanties de futur en matèria de finançament. Amb aquestes garanties, construirem futur.

1 de maig de 2008

Unió Sindical Obrera de Catalunya